

זוהר פרשת נח (סא ע"ב)

בשביל שנועדו יחדיו על ישראל להרע להם, ולפיכך עושה בהם דין ומאבידם מן העולם קודם זמנם

רבי אלעזר הלך אצל רבי יוסי בר' שמעון בן לקוניא חותנו, אמר ליה חותנו אפשר ששמעת מאביך מה שכתוב (איכה ב') עשה ה' אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם, אמר ליה הרי ביארו החברים בצע אמרתו שקרע אדרת התכלת שלו, אשר צוה מימי קדם, שזאת האדרת צוה עליה מאותן ימים קדמונים העליונים, וביום שנחרב בית המקדש קרע אותה, לפי שזאת האדרת היא כבודו ותיקונו וקרע אותה, עוד שאל לו, עשה ה' אשר זמם, וכי חשב המלך להרע לבניו טרם שיבואו לחטוא, אמר ליה משל למלך שהיה לו כלי יקר, ובכל יום היה מפחד בשבילו שלא ישבר, והיה מסתכל בו ומתקן לו בעיניו, לימים בא בנו והרגיזו לו למלך, לקח המלך כלי יקר שהוא ושברו, זה שכתוב עשה ה' אשר זמם, בוא וראה מן היום שנבנה בית המקדש היה הקב"ה מסתכל בו והיה חביב עליו מאד, והיה דואג בשביל ישראל שיחטאו ויחרב בית המקדש, וכן בכל זמנא שהיה בא לבית המקדש היה לובש אותה אדרת היראה, לאחר שגרמו העונות שהרגיזו לפני המלך קרע לאדרת ההיא ונחרב בית המקדש, זה שכתוב עשה ה' אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם, שהיא מן ימי קדם בודאי, ואז נראה עצבות לפניו בבתי חוץ בודאי, ככתוב (ישעי' לג') הן אראלם צעקו חוצה, וכתוב (שם כ"ב) ויקרא ה' צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד וגו', והיינו בזמן חרבן בית המקדש, אשר בזמן אחר אין שמחה לפני הקב"ה כמו בשעה שנאבדים רשעי העולם ואותן שהרגיזו לפניו, זה שכתוב (משלי י"א) ובאבוד רשעים רנה, וכן בכל דור ודור כשנעשה דין ברשעי העולם שמחה ותשבחה לפני הקב"ה, ואם תשאל הלא למדנו שאין שמחה לפני הקב"ה כשהיא עושה דין ברשעים, אלא בוא וראה בזמן שנעשה דין ברשעים שמחה ותשבחה לפניו על שנאבדו מן העולם, וזה רק כאשר הגיע זמן ההוא שהמתין להם ולא חזרו בתשובה, אבל אם נעשה בהם דין טרם שהגיע זמנם שעדיין לא נתמלאה סאתם, כמו שכתוב (בראשית ט"ו) כי לא שלם עון האמורי עד הנה, אז אין שמחה לפניו ורע בעיניו על שנאבדו, ואם תשאל מדוע הוא עושה בהם דין טרם שהגיע זמנם, אלא הם גרמו הרעה לעצמם, שהרי הקב"ה לא היה עושה בהם דין טרם שהגיע זמנם אלא בשביל שנועדו יחדיו על ישראל להרע להם, ולפיכך עושה בהם דין ומאבידם מן העולם קודם זמנם, וזה הוא שרע בעיניו, ולפיכך הטביע את המצרים בים, והאביד שונאי ישראל בימי יהושפט וכן כלם, שהרי בשביל ישראל נאבדו קודם זמנם, אבל כאשר נגמר הזמן שהמתין להם ולא חזרו בתשובה, אז חדוה ותשבחה לפניו על שנאבדו מן העולם, מלבד בזמן שנחרב בית המקדש,

שאף על פי שנגמר זמנם שהרגיזו לפניו לא היתה שמחה לפניו, ומן הזמן ההוא לא היתה שמחה למעלה ולמטה.

